

Ciutats del vers va rebre el premi Benvingut Oliver de Poesia de l'Ajuntament de Catarroja en la convocatòria de 2004. El jurat estava format per Josep Ballester, Marc Granell i Maria de la Pau Janer.

1a edició, febrer, 2005

Col·lecció dirigida per Ramon Guillem

© Dels poemes,

Vicenç Llorca

© D'aquesta edició,

Perifèric Edicions

C. Sèquia de Montcada, 13

46470 Catarroja (València)

Tel. 609 426 131. Fax: 961 270 038

e-mail: periferic@hotmail.com

Disseny col·lecció: El gos pigall, SL.

Maquetació: José María de Gracia

Impressió: Romanyà-Valls

ISBN: 84-933851-3-1

Dipòsit legal: B-11.074-2005

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda, emmagatzemada o transmesa, de cap manera ni per cap mitjà, sense l'autorització prèvia i escrita de l'editor, tret de les citacions en revistes, diaris o llibres si se n'esmenta la procedència.

Ciutats del vers

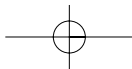
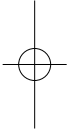
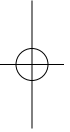
Vicenç Llorca

V

poesia

El vers de la memòria

Sevilla

*yo vivo con la vida
sin formas de la idea.*

GUSTAVO ADOLFO BÉCQUER

*Que tu me viste hundir mis manos puras
en el agua serena,
para alcanzar los frutos encantados
que hoy en el fondo de la fuente sueñan...*

ANTONIO MACHADO

El vers de la memòria

No em planyo.
La nit forma part del camí,
i la llum dels dies viscuts
mai no es perd en el gest de la mirada.
No temo res.
Potser la inquietud
d'haver d'assenyalar,
davant la vastitud de l'horitzó,
l'única ruta que podem bastir.
Viure és aprendre
que, malgrat els miralls urbans
on es multipliquen mapes i dies,
som només l'estrany vers
de la memòria d'una ciutat.

Paraules en silenci

Vaig cap a tu
amb ànsia de patis amb paraules;
amb l'esperança
d'un fred tranquil entre les plantes.
Vaig cap a tu
com un infant creu que ha d'anar a la mare:
segur que l'esperava.
En temps d'absència,
em fores el consol dels fruits
que dormen serens a les fonts,
i ara em convides a renéixer
en les places de l'alegria.
No hi ha un vers solitari en les ciutats,
sinó paraules en silenci
que ens cal pronunciar.

Llum vegetal

En el pati, llegeixo entre les ombres
el llenguatge viu d'una flor.
Forma terrenal de la llum
dins del cos que s'afirma en el record
d'una rajola amarada de fred.